

9 - De rustieke afsluiting. Onlangs afgebroken, teveel herstellingen. De funderingen zijn nog te zien (19-01-98).

10 - Flora. Op een onbegrijpelijke wijze, verdwenen. Verkocht, gestolen of mee genomen om ergens een privé park te versieren ?

11. - Bacchus. Van een onbekende kunstenaar. Waarschijnlijk in cement. Ik zie hem nog voor mij, zijn drinkbeker die hij in de lucht stak was verdwenen en er stak alleen nog een verroest stuk ijzer uit. Herstel was naar het schijnt mogelijk.

12 - Het bruggetje. Steunende op cementen rotsblokken. Moest verdwijnen met de doortrekking van de Leopoldlaan.

13 - Een liggende hert. Eveneens van een onbekende kunstenaar, afgebroken. Op zijn funderingen heeft er later een controle-hok gestaan voor rondvarende verhuurbootjes.

14 - Een gondel. Type "Venetiaans" diende als rust- en schuilplaats voor de eenden. Het materiaal is mij onbekend, maar was opeens ook afgebroken.

Van de veertien hier vernoemde zaken hadden er meer dan de helft niet mogen verdwijnen, ze konden verplaatst worden of hersteld.

Het had geld gekost...., maar had het niet geloond ?

Aan de Kaai (1924), van café tot restaurant

Oostende, einde seizoen 1924 : de restaurants aan de "Kaai".

In het begin van het zomerseizoen veranderen de cafeetjes aan de Kaai die mee willen zijn met hun tijd in kleine, kraakzindelijke restaurants met terras.

"Dîner à la carte", menus naar keuze die, zoals men ze aan de Kaai bereidt, aan de lekkerbek aanbieden al wat de zee in overvloed bezorgt aan populaire vissen en weekdieren : pladijzen, tongen, mosselen en garnalen. Men eet er zeer goedkoop, het is er goed eten. En de open lucht van de zee die langs open deuren en vensters binnen waait, scherpt op wonderlijke wijze uw eetlust.

Langzaam aan is de gewoonte in voege gekomen, dat de herbergen die 's winters visserscafeetjes zijn, kleine restaurants worden gedurende de zomer, alwaar de bezoekers gaarne de inwendige mens versterken. De "maisons" (handelszaken) draaien goed en brengen specialiteiten voort.

Maar "klop" 15 september ontdoen ze zich van hun zomertenuue : de windzeilen en de tariefborden worden opgeborgen. Het café wordt terug een echt café en oude gewoontes worden hernomen.

En de rust keert weer op de "Kaai" : er resten slechts de dokken-in-beweging waar de sloepen zachtjes heen en weer deinen...

naam van de journalist : onbekend
opgetekend door R. VANCRAEYNEST

Uit : "LE CARILLON", 19 september 1924, p. 2, 2de kolom.